

ٻارن جا حق

سيرت طيبه ﷺ جي روشنيءَ ۾

پروفيسر ڊاڪٽر عبدالوحيد انڊڙ

ABSTRACT

Children who are regarded as the flowers of heaven and for whom our beloved Holy Prophet (ﷺ) said that "They are fruits of heart" are provided with complete rights and protection by Islam. It is obligatory for the parents, guardians and government to provide them their initial, secondary and all the basic needs. The most important and basic rights is their education and nourishment so that after being elder they could become a valueable citizen, but it will be possible when they must be educate and nourished in the light of Seerat-e-Tayaba and Taleemat -e- Nabvi (ﷺ).

اڄ جي ڇهين سالانه صوبائي سيرت ڪانفرنس منعقد مارچ 2013ع جو اهم موضوع ۽ عنوان اهي "ٻارن جا حق سيرت طيبه صلي الله عليه وسلم جي روشني ۾" اسلام ديني فطرت اهي. زندگي جي هر شعبي جي رهنمائي ان ابدي ۽ فطرتي دين ۾ موجود اهي. اسلام کان پهريون ان جو سراغ ٻين اسماني ڪتابن ۾ نٿو ملي. ان مان هيءَ ڳالهه واضح ٿئي ٿي ته اسلام جي اچڻ کان پهرين والدين کي ته پنهنجي اولاد تي ان ڳڻيا اختيارات حاصل هئا پر اولاد جا والدين تي ڪي به حق نه هئا ۽ اهڙي قسم جي حقن کي والدين جي شان جي خلاف سمجهيو ويندو هو. پر حضور صلي الله عليه وسلم جن جيڪا شريعت مبارڪ پاڻ سان گڏ کڻي آيا ان ۾ حقن جي معاملي ۾ وڏن ننڍن جو فرق نه رکيو ويو پاڻ ڪريم ان ڏس ۾ هن طرح رهنمائي فرمائي.

ليس منا من لم يرحم صغيرنا ولم يوقر كبيرنا ”تر مذي“
ترجمو: جيڪو شخص اسان جي ننڍن تي شفقت نٿو ڪري ۽
اسان جي وڏن جو ادب نٿو ڪري اهو اسان مان نه آهي.
وڏا ننڍن سان شفقت سان پيش اچن ۽ ننڍا وڏن جو ادب ۽ لحاظ
ڪن. هي اهو اصول آهي جنهن تي ننڍن ۽ وڏن جا حق تسليم ڪيا
ويا.

اولاد جو سڀ کان پهرين پنهنجي والدين تي هي حق آهي جو
پنهنجي اولاد جي واڌ ويجهه ۽ ترقي لاءِ اهي سڀ ذريعا استعمال ڪن
جيڪي انهن جي وس ۽ اختيار ۾ آهن. ان ڪري ئي ته اسلام اسقاط
حمل (Abortion) ۽ عزل کي سٺو نه سمجهيو ۽ پيدائڻ کان پوءِ کين
مارڻ واري جاهلانہ رسم کي پاڙ پٽڻ جي پوري ڪوشش ڪئي آهي.
اولاد کي جيئڻ جو حق

عرب جي ظالمانہ رسم ۾ معصوم ٻارن کي مارڻ ۽ نيائين کي
جيئرو پورڻ هو هي ڪڍو ڪم والدين پنهنجي خوشي ۽ مرضي سان
ڪندا هئا ان گندي رسم کي چالو رکڻ جا ڪيترا ئي سبب هئا
جنهن مان هڪ مذهبي به هيو يعني والدين پنهنجي ٻارن کي پنهنجي
ديوتائين جي رضامندي ۽ خوشي لاءِ کين ڪهندا هئا منت مڃيندا هئا
ته جيڪڏهن منهنجو فلاڻو ڪم ٿيو ته پنهنجي پٽ جي قرباني
ڏيندس، هي نفرت جوڳي رسم نه رڳو عرب ۾ هئي بلڪ گهڻين بت
پرست قومن ۾ هئي. رومةَ الڪبري جي عظيم الشان متمدن قانون ۾
اولاد کي مارڻ جو پيءُ کي اختيار حاصل هيو.

هندوستان جي راجپوتن ۾ هي ڏکونيندڙ منظر نيائين جي شادي
جي شرم ۽ عار کان بچڻ ۽ رن زالن جي ستي جي صورت ۾ بتن ۽
ديوتائين جي خوشي ۽ نذراني لاءِ معصومن جي زندگي آساني سان ورتي
ويندي هئي. قران مجيد جي ايندڙ آيت ۾ اهڙي قسم جي عقيدتي ۽
قومن جي رسمن کي باطل ڪيو ويو آهي.

وكذلك زين لكثير من المشركين قتل اولادهم

لشركائهم ليردوهم وليبثو عليهم دينهم. ولو شاء الله ما فعلوه
فذرهم وما يفترون (انعام 138)

ترجمو: ۽ اهڙي طرح سينگاري ڏنو اهي گهڻن مشرڪن کي
قتل ڪرڻ پنهنجي ٻچن جو سندن شريڪن جيئن تباه ڪن انهن کي
۽ جيئن ملاوت ڪن انهن تي سندن مذهب ۾ ۽ جيڪڏهن گهري ها
الله تعاليٰ ته ڪونه ڪن ها اهو ڪم پوءِ ڇڏانهن کي جيڪي
ڪوڙ ٻڌائون

ان ڏس ۾ الله تبارڪ و تعاليٰ مزيد ارشاد فرمايو .

قد خسرا الذين قتلوا اولادهم سفها بغير علم (انعام 141)

ترجمو. ناڪم ٿيا اهي جن ڪنو پنهنجن ٻچن کي بيوقوفي
ڪري بنا ڄاڻ جي.

ان گندي رسم ۽ گناه جو پيو سبب عربن جو عام غربت ۽
محتاجي به هئي جو هو سمجهندا هئا ته اولاد هوندي ته سندن ڪاٺڻ
پيئڻ جو به بندوبست ڪرڻو پوندو انهي ڪري کين ماري ان فرض
کان اجاڻ ٿيڻ چاهيندا هئا.

حضور رحمتہ للعالمين صلي الله عليه وسلم کين ٻڌايو ته هر
ٻار پنهنجي روزي ۽ قسمت پاڻ سان گڏ کڻي ايندو اهي ڪوبه ڪنهن
کي نه ڪارائيندو اهي بلڪ الله تعاليٰ ئي اهي جيڪو هر هڪ کي
ڪارائي ۽ پياري ٿو جنهن جي ضمانت هيئن رباني ايت مان ظاهر ٿئي ٿي.
وما من دابة في الارض الا علي الله رزقها (هود)

ترجمو: ۽ ناهي ڪوئي ورڇ ڪندڙ ڌرتيءَ ۾ مگر الله تعاليٰ تي
اهي روزي ان جي تنهن ڪري بي سمجه عربن کي تعليم ڏني وئي.
ولا تقتلوا اولادكم خشية اطلاق نحن نرزقهم واياكم ان قتلهم
کان خطا كبيراً. (بني اسرائيل 31)

ترجمو. ۽ نه قتل ڪريو پنهنجي اولاد کي سڃاڻي جي خوف کان
اسان ئي روزي ڏيندا آهيون انهن کي ۽ توهان کي بيشڪ مارڻ انهن جو
اهي ڏوهه وڏو .

اولاد جي قتل واري جرم کي ايتري اهميت ڏني وئي جو جهڙي طرح شرڪ ڪرڻ حرام اهي اهڙي طرح اولاد کي به قتل ڪرڻ حرام اهي.

حضور ڪريم صلي الله عليه وسلم کي الله تعاليٰ پاران حڪم ٿيو ته انهن عربن جن پنهنجي طرفان گهڻيون شيون حرام ڪيون آهن ٻڌايو ته اصل شيون انهن تي ڪهڙيون حرام آهن. قل تعالو اتل ما حرم ريكم عليکم الا تشرکو به شينا وبالوالدين احسانا ولا تقتلو اولادکم من املاق نحن نرزقکم وایاهم. (انعام 152)

ترجمو چو، اچو ۽ پڙهان ٿو جيڪي حرام ڪيو توهان جي رب توهان تي ته نه شرڪ ڪيو انهي سان ڪنهن شي کي ۽ پيءُ ماءُ سان چڱائي ڪريو ۽ نه گھو پنهنجن ٻچن کي سڃاڻي کان اسان روزي ڏيندا آهيو توهان کي ۽ انهن کي.

هڪ ڀيري هڪ صحابي سڳوري حضور ڪريم صلي الله عليه وسلم کان پڇيو ته اي الله جا رسول سڀ کان وڏو گناهه ڪهڙو آهي. پاڻ فرمايو تون ته شرڪ ان کان پوءِ والدين جي نافرمانی، پوءِ عرض ڪيائين ته ان کان پوءِ پاڻ ڪريم جن فرمايو پنهنجي اولاد کي ان خوف جي ڪري مارڻ ته اهي انهن سان گڏ کائيندا.

اولاد کي مارڻ جو ٿيون سبب جيڪو افسوس جوڳو هو جو هو نياڻين کي جيئرو پوري ڇڏيندا هئا جو نياڻي جو هجڻ شرم ۽ عار جو سبب سمجهندا هئا قرآن مجيد سندن حالت هيئن طرح بيان فرمائي آهي

واذا بشر احدھم بالانثي ضل وجهه مسودا وهم كظيم. يتواري من القوم من سوء ما بشر به ايمسكه علي هون ام يدسه في التراب (نحل 58، 59)

ترجمو: ۽ جڏهن وڏائي ڏني وڃي ٿي ڪنهن کي ڌيءَ جي ته ٿئي ٿو منهن ان جو ڪارو ۽ اهو اهي ڏک ڀريل لڪندو اهي ماڻهن کان ان جي برائي کان جنهن جي کيس خوشخبري ڏني وئي ڇا جهلي

انهيءَ کي خواري تي يا پوري ان کي مٽي ۾.

ائين ته ان بري رسم جو رواج پوري عرب ۾ هيو پرانهن مان خاص ڪري بنو تميم ۾ ان ڪڍي رسم جو رواج عام هيو.

بنو تميم جي هڪ سردار قيس بن عاصم حضور ڪريم صلي الله عليه وسلم جي اڻو هڪ پيري اقرار ڪيو ته هن پنهنجي هٿن سان اٺن ڏهن نيائين کي جيئرو پوريو هيو. پاڻ ڪريم صلي الله عليه وسلم کيس فرمايو ته اي قيس! هر نيائي جي بدلي هڪ غلام ازاد ڪر. هن عرض ڪيو ته اي الله جارسول مون وٽ غلام نه آهن اٺ آهن پاڻ فرمايائون ته اي قيس هر نيائي جي بدلي هڪ اٺ قربان ڪر.

هي ڪهڙي نه عجب جهڙي ڳالهه هئي جو مردن کان سواءِ عورتون به ان ڏوهه ۾ مردن سان گڏ شريڪ هيون. ماڻهون پنهنجو پاڻ پنهنجن نيائين کي پنهنجن هٿن سان کين جيئري پورڻ لاءِ حوالي ڪنديون هيون.

ابن الاعرابي جاهليت جي هڪ شاعر جو شعر ٻڌائي ٿو.

مالقي الموءود من ظلم امه كما لقيت ذهن جميعا وعامر

ترجمو: زنده دفن ٿيڻ واري ٻار پنهنجي ماء جي ظلم کان ايتري تڪليف نه برداشت ڪئي جيتري ڏهل ۽ عامر تڪليف برداشت ڪئي.

عام طور تي ماڻهو نيائين جي هجڻ کي بلا ۽ مصيبت سمجهندا هئا حضور صلي الله عليه وسلم جي اچڻ کان پوءِ ان بلا ۽ مصيبت کي سيرت طيبه جي تعليمات اهڙي رحمت بڻائي ڇڏيو جو اها هئي ۽ ڪمزور نيائي آخرت جي چوڻڪاري جو ذريعو بڻجي وئي.

حضور صلي الله عليه وسلم جن فرمايو جيڪو ٻن نيائين جي پالنا ڪري ايتري تائين جو اهي جوان ٿي وڃن ته قيامت جي ڏينهن اهو هن ٻن اکرين وانگر مون سان گڏ هوندو. ٻارجو اسلام ۾ ٻيو بنيادي حق کير پيارڻ آهي.

ڪير پيارڻ جو حق

اولاد جي جيئڻ جي حق کان پوءِ پهريون فرض ڪيس ڪير پيارڻ اهي جيستائين هو پاڻ کائڻ پيئڻ جي لائق نٿو ٿئي ڪير پيارڻ جي مدت ٻه سال مقرر ڪئي وئي.

والوالدات يرضعن اولادهم حولين كاملين لمن اراد ان يتم الرضاعة وعلي المولود له رزقهن وكسوتهن بالمعروف (البقره 333).

ترجمو: ۽ مائرون ٽيڙ ڏين ٻارن پنهنجن کي ٻه سال پورا انهيءَ لاءِ جيڪو چاهي ته پورو ڪرائي ٿيڙ جو وقت ۽ ٻار واري تي اهي خوراڪ انهن جي ۽ پوشاڪ انهن جي رواج طور.

ڪير پيارڻ واري عمر ۾ جيڪڏهن ماءُ کان سواءِ ٻئي ڪابه عورت ڪيس ڪير پياري ان جي زندگي جو سهارو بڻجي ٿي ته اسلام تي اهڙو دين اهي جنهن قانوني طرح ان جي اهميت کي قبول ڪيو اهي ۽ ان جي درجي کي به ماءُ وانگر تسليم ڪيو ۽ ان جي اولاد کي به پيءُ ۽ پيڻ جي رشتي جهڙو مقام عطا ڪيو اهي. الله تعاليٰ جو فرمان اهي. وامهاتكم التي ارضعنكم واخواتكم من الرضاعة.

ترجمو: اوهان تي اهي مائرون به حرام آهن جن توهان کي ڪير پياريو اهي ۽ توهان جون پيڻون جن اوهان سان گڏ ڪير پيتو اهي. مقصد هي اهي ته انهن ننڍن ٻارن جي واڌ ويجهه جي خدمت اسلام ۾ اها عزت ۽ احترام رکي ٿي جهڙيءَ طرح نسبي رشتا.

تعليم ۽ تربيت جو حق

ظاهري ۽ جسماني نشوونما کان پوءِ اولاد جي باطني ۽ روحاني تربيت جو درجو اهي جنهن کي قرآن ڪريم هڪ مختصر جملي ۾ جيڪو چئن لفظن تي مشتمل اهي ان حق کي اهڙي طرح جامع انداز ۾ پيش ڪيو اهي جنهن جي تفصيل ۽ تشريح لاءِ دفترن جا دفتر لکي سگهجن ٿا

ياايها الذين امنو قوا انفسكم واهليكم نارا (تحریم 6)

ترجمو اي ايمان وارو بچايو پاڻ کي ۽ پنهنجي گهر ڀاتين کي باهه

ڪان. پنهنجي اهل عيال کي باهم ڪان بچائڻ خاندان جي وڏي جو فرض
اهي هن مان مراد جهنم جي باهم اهي ٻارن ۾ سڀ ٻرايون ۽ خرابيون
شامل آهن جيڪي انسان کي جهنم جو مستحق بڻائي ڇڏين ٿيون
اهڙي طرح گهرجي سردار تي اولاد جي اخلاقي تربيت ديني تعليم ۽
نگهداشت کي فرض قرار ڏنو ويو.

الله تعاليٰ انهن ماڻهن جي تعريف ڪئي اهي جيڪي پنهنجي
گهر واري ۽ ٻارن جي لاءِ دعا گهرن ٿا ۽ چون ٿا:

والذين يقولون ربنا هب لنا من ازواجنا وذرياتنا قرة اعين (فرقان 74)
ترجمو: ۽ جيڪي چون ٿا اي رب اسان جا عطا ڪر اسان کي
اسان جي زالن ۽ اسان جي اولاد مان ٺارائين جو.

هن آيت مبارڪ مان هيءَ ڳالهه واضح ٿي ته اولاد کي نيڪ ۽
سعادت مند بنائڻ لاءِ دعا گهرجي. ان مان معلوم ٿيو ته اولاد کي هر
طرح صالح ۽ ڪارآمد بنائڻ جي سوچ ۽ دعا به هڪ سٺي پيءُ ماءُ جو
فرض آهي.

هڪ ڀيري هڪ اعرابي اقرح بن حابس حضور صلي الله عليه
وسلم جي درٻار ۾ حاضر ٿيو ته ان وقت حضور صلي الله عليه وسلم
جن حضرت حسن کي پيار ڪري رهيا هئا کيس ان کي اها ڳالهه ادب
۽ وقار جي خلاف معلوم ٿي ۽ عرض ڪرڻ لڳو ته توهان ٻارن سان
پيار ڪريو ٿا جڏهن ته منهنجا ڏم ٻارهن مان انهن مان ڪنهن سان
به پيار نه ڪندو آهيان. پاڻ ڪريم صلي الله عليه وسلم جن ان
ڏانهن ناهاري فرمائڻ لڳا ”جيڪو رحم ٿو ڪري ان تي رحم نه ڪيو
ويندو“.

بي روايت ۾ اهي ته پاڻ ڪريم صلي الله عليه وسلم جن
فرمايو جيڪڏهن الله تعاليٰ تنهنجي دل مان رحم ۽ شفقت ڪڍي
ڇڏي اهي ته انون ان لاءِ ڇا ٿو ڪري سگهان.

انهن ٻنهي حديثن جو مقصد هي آهي ته ٻارن سان شفقت ۽
محبت سان پيش اچڻ گهرجي جيڪو ماڻهو پنهنجن ٻچن تي رحم نه

تو ڪري ته الله تعاليٰ ان تي رحم ٿو ڪري. هڪ ڀيري هڪ عورت ٻن ٻارڙين سميت حضرت عائشہ صديقہ رضي الله تعاليٰ عنها وٽ سوالي ٿي ائي ته حضور ڪريم جن جي گهر مبارڪ ۾ هڪ ڪارڪ جي کائڻ کان سواءِ ڪجهه به نه هو، اها ڪارڪ به بيبي صاحبہ ان کي ڏيئي ڇڏيائين ماءُ جي مامتا کان هي گوارا نه ٿيو جو اها ڪارڪ پاڻ کائي ۽ ننڍڙين نياڻين کي بکيو رکي بلڪ ان ڪارڪ جا ٻه حصا ڪري ٻنهي ٻارڙين کي هڪ هڪ حصو ڏنائين. حضرت بيبي صاحبہ کي غريب ماءُ جي ان محبت ايتار جي منظر کي ڏسي تعجب ٿيو ۽ حضور صلي الله عليه وسلم جن کي هيءُ واقعو بيان ڪيائين. پاڻ ڪريم صلي الله عليه وسلم جن اهو واقعو ٻڌي ڪري فرمايائون ته جڏهن ڪنهن جي نياڻين کي ڪابه مصيبت پيش اچي ۽ انهن سان نيڪي ڪري ته اهي سندس لاءِ دوزخ جي باهه لاءِ اڙ بڻجي وينديون.

پاڻ ڪريم جن هيءُ به فرمايائون ته جنهن شخص ٻن نياڻين جي پالنا ڪئي ايس تائين جو هو سمجهه ڀريون ٿيون ته قيامت جي ڏينهن اهو ۽ انهن ٻن ڀائرن وانگر مليل هوندا سين.

پاڻ ڪريم صلي الله عليه وسلم هڪ ٻي موقعي تي فرمايائون ته پيءُ پنهنجي ٻار کي ڪابه ادب جي ڳالهه سيڪاري اها هڪ صاع جي صدقي کان بهتر آهي. مزيد پاڻ هيئن به فرمايائون ته ڪوبه پيءُ پنهنجي ٻار کي ان کان بهتر ڪوبه عطيو ٿو ڏئي جو ان کي سٺي تعليم ڏئي ۽ ان جي نيڪ تربيت ڪري.

اهڙيءَ طرح هيءُ به ضروري آهي جو پٽ کي نياڻي تي رڳو جنس جي ڪري ترجيح نه ڏئي. پاڻ ڪريم صلي الله عليه وسلم جن ارشاد فرمايائون ته جنهن کي نياڻي ڄاڻي ان کي هن جيئرو رهڻ ڏنو ۽ ان جي عزت ڪيائين ۽ ان تي پٽ کي ترجيح نه ڏنائين ته الله تعاليٰ کيس ان عمل جي ڪري جنت ۾ داخل فرمائيندو.

سيرت طيبه جي تعليمات ۾ چوڪرن يعني پٽن ۾ به ننڍن ۽ وڏن جو فرق نه رکيو ويو آهي ائين دنيا جي اڪثر شريعتن ۽ قانونن جي

خلاف اسلام ۾ وڌن ۽ ننڍن جا امتيازي قانون نه آهن جو هي هڪ کي پنهنجي پيءُ سان برابري واري نسبت آهي ايتري تائين جو جيڪڏهن پٽن ۾ ڪنهن هڪ کي بغير ڪنهن سبب جي ڪوبه اهڙو عطيو ڏنو ويو جيڪو ٻئي کي نه مليو آهي ته پاڻ ڪريم صلي الله عليه وسلم ان کي ظلم قرار ڏنو.

هڪ ڀيري جو واقعو آهي ته هڪ صحابي پنهنجن پٽن مان ڪنهن هڪ کي غلام عطا ڪيو ۽ چاهي پيو ته ان تي حضور صلي الله عليه وسلم جن شاهد ٿين ان اهڙي قسم جي خواهش جو اظهار ڪيو. پاڻ ڪريم جن کائن پڇا ڪئي ته ڇا تون پنهنجن سڀني پٽن کي هڪ هڪ غلام ڏنو آهي عرض ڪيائين ته نه سائين! پاڻ ڪريم صلي الله عليه وسلم جن فرمايو ته مان اهڙي ظالمانه عطيا ڏيئي ڇڏيندس. پاڻ ڪريم صلي الله عليه وسلم جن ان عمل سان ان قانون جي جيڪو اسرائيلين، رومين، هندن ۽ ٻين پراڻي قومن ۾ رائج هو ۽ هاڻي به آهي ته رڳو وڏو پٽ جائيداد جو مالڪ بڻبو يا ان کي ترجيح هوندي ان جي اصلاح ڪري ڇڏيائين ۽ پيءُ جي نظر ۾ سندس سڀني پٽن جو برابر حق حاصل ٿيو ۽ ننڍن پٽن تي ظلم جو جاري قانون جو خاتمو ٿيو ۽ حقدارن کي حق مليو.

خلاصو:

مٿين قرآن ڪريم جي آيات ۽ سيرت طيبه جي تعليمات جي روشني ۾ هيءُ ڳالهه واضح ٿي ته اولاد الله تعاليٰ جي هڪ نعمت آهي ان نعمت جو قدر ڪرڻ به لازم آهي. اولاد يا ٻارن جا حق سماج ۾ اهم مقام ۽ حيثيت رکن ٿا. جيڪڏهن هن انهن ٻارن جي حقن جي ادائينگي نه ٿيندي ته هي سماج ڪابه ترقي نه ڪندو ۽ چڙوچڙ جو شڪار ٿيندو. ان ڏس ۾ حضور ڪريم صلي الله عليه وسلم جن جي سيرت طيبه جي تعليمات ۾ هر طرح جي رهنمائي آهي جهڙوڪ اولاد کي جيئڻ جو حق، کير پيارڻ جو حق، تعليم و تربيت جو حق وغيره شامل آهن الله

تعالی اسان کي عمل جي توفیق بخشي امين.

حوالا ۽ حاشيا:

- (1) سیرت ابن هشام ۽ طبقات ابن سعد، تاریخ طبری وغیرہ ۾ حضرت عبدالمطلب جو حضرت عبدالله کي قرباني ڏيڻ جو واقعو بیان ڪيو ويو آهي.
- (2) اخلاق یورپ جلد اول حب 23
- (3) کشاف زمخشري ۾ مذڪوره آهي جيڪي ان آيت جي تفسیر ۾.
- (4) صحيح بخاري ڪتاب التوحيد تفسير سورت بقره وسورت فرقان ۽ ڪتاب الادب ۽ صحيح مسلم ڪتاب الايمان.
- (5) مجمع الامثال ڪرمانی مطبوعه ايران ص 348 ۽ ڪتاب مجمع الامثال ميداني جلد پهريون ص 287 مطبوعه خيريه مصر.
- (6) ابن جرير ابن ڪثير درمنثور سيوطي بحواله سنن بيهقي و مصنف عبدالرزاق سورت تڪوير جي تفسير هيٺ.
- (7) سنن دارمي صفحو هيءَ روايت اگرچہ مرفوع آهي پر ان لاءِ نقل ڪئي وئي آهي جو گهٽ ۾ اڄ اسان جي سامهون ان ڏوه جو تصور اچي.
- (8) تفسير ابڻ جرير طبري بروايت حضرت قتاده تابعي رضه ۽ تفسير ابن ڪثير بحواله عبدالرزاق ۽ بزاز ۽ درمنثور سيوطي.
- (9) هيءَ روايت صحيح بخاري ڪتاب الادب باب رحمة الوالدين ۾ آيل آهي.
- (10) صحيح مسلم ڪتاب البروالصلته باب فضل الرحسان للبنات.
- (11) ترمذي البروالصلته باب ماجاء في ادب الواند سنن ابی دائود ڪتاب الادب باب فضل من عال يتيما.
- (12) ابو دائود ڪتاب البيوع باب في الرجل يفضل بعض ولده في النحل.
- (13) ساڳيو.

